

عنوان مقاله:

ارزیابی بناهای معماری معاصر با رویکرد احساس تعلق (نمونه موردی شهر بندرعباس)

محل انتشار:

کنگره بین المللی پایداری در معماری و شهرسازی معاصر خاورمیانه (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

امین آبسالان - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بندرعباس

سمیه حسنی صالح - مربی، آموزشکده فنی حرفه ای سما، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بندرعباس، بندرعباس، ایران

خلاصه مقاله:

در طول تاریخ، معماری تجلی گاه گرایش های عمیق موجود در جامعه بوده است. آنچنان که از آثار معماران بر می آید، همواره بین آنچه جامعه گفته و آنچه معماران در پی آن بوده اند، پیوندی محکم و نیمه خود آگاه وجود داشته و معماری با تأثیر پذیری از تغییرات اساسی جامعه بشری، دگرگونی های زیادی را در گذر زمان به خود دیده است. یکی از رسالت های طراحان و معماران خلق رابطه ای متناسب بین انسان ها و کالبد اطرافشان است. برای نیل به این هدف خالقان فضا باید درک صحیحی از رفتار انسان در محیط های متفاوت داشته باشند، به نحوی که پیوند انسان و مکان را قوی تر سازند، احساس دلبستگی به مکان عالی ترین مرتبه ی رابطه ی انسان و مکان است که به منظور بهره مندی و تداوم حضور انسان در مکان، نقش تعیین کننده ای دارد. این پژوهش به دنبال آن است با استفاده از ابزار پرسشنامه میزان و عوامل موثر در دلبستگی مردم بومی به بناهای معاصر شهر بندرعباس را ارزیابی نماید. نتایج بیانگر آن است که مردم به ترتیب بناهای امامزاده سید مظفر، هتل هرمز، سیتی سنتر و زیتون حس تعلق دارند و مهم ترین عوامل موثر در حس تعلق را نشانه های معماری سنتی، مصالح، تنوع و ابتکار، وسعت فضاهای پخش و ارتباطی، انطباق با تغییرات، روابط اجتماعی، کاربری های متنوع، دستیابی آسان به فضاها و فضاهای تفریحی می دانند.

کلمات کلیدی:

نشانه، احساس تعلق، معاصر، تنوع و ابتکار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/505775>

